

zboru. — V Gradcu ima posebni odbor priprave, da se vsprejme cesarjevič, kar najbolj mogoče, sijajno, v rokah. — Koroški poslanec P. Lax si menda ne upa pred svoje volilce, ter razpošilja raji tiskano poročilo o svojem delovanju v dež. in drž. zboru. V njem hvali sebe in nemške poslance čez mero, slovenskim pa očita, da se po krivem mešajo v koroške zadeve. Resnica, žalostno je, da nima 130.000 slov. Korošcev nobenega poslanca svoje krvi v drž. zboru. — V Beljaku imajo nekaj let sém drž. gimnazijo. Učencev je bilo letos na njej samo 156 in kar je čudno, le 14 slovenskih. Prej ko ne pa jih tiči kaj pod nemškim klobukom. — Dr. Polklukar je imel v Postojini volilni shod ter je v njem poudarjal, da so bili letos vsi slov. poslanci med seboj edini, nekaj, kar je njih delovanje močno pospeševalo. — Po vojašnicah v Ljubljani so bile v ponedeljek preiskave, za voljo česa, to pa ni znano. — Čehi, ki pridejo letos prve dni avgusta na Kranjsko, gredo tudi na Bled in doli v Postojino. — Maršal c. kr. vojne, nadvojvoda Albreht je bil v Primorju, v ponedeljek prišel je na Bolec ter si je tamošnje trdnjavo ogledal. — Goriški „Sokol“ je imel v nedeljo svoj prvi občni zbor. Pravi se, da je na-nj obilo udov prišlo. — V Trstu se boje iznova kolere, kajti v Italiji se je že na večih krajih prikazala. Bog nas je varuj! — Vojakom se godi sedaj v Bosni dobro. Odkar je jud Baruh in tov. obsojen, dobodo dobro in obilno hrano. Čudno je samo to, da dobodo pri nas še vedno judje skrb za hrano in obleko vojakov v roke, če prav sta si jud pa goljufija rada prijatelja. — Ogerska vlada misli na vzvišanje učnine, na srednjih šolah bode v Pešti 30, drugod pa 24 gld. na leto. — V neki vesi na Poljskem so se vzdignili kmetje zoper novo cestno postavo. Žandarji so jih razgnali, toda brez krvi se to ni zgodilo. Enega kmeta so ubili, troje pa jih je dobilo težke rane. Kmetje se menda niso o pravem času podučili, zakaj da hodi pri tej postavi, vsekako pa je to žalosten dogodek.

Vunanje države. Bolgari imajo kneza in ga nimajo; imajo ga, ker so si princa Ferdinanda Koburškega izvolili, nimajo pa ga, ker ne znajo, je-li le-ta vzprejme izvolitev in še manj, je-li ga bodo velesile priznale. Niti prvo, niti drugo, še sedaj ni gotovo in je torej štenja še bolj zamotana, kakor je bila doslej. — Srbija je v hudih zadregah, ker vse dohodke požre vojaška suknja pa obresti za drž. dolge. Le-teh je vkup za 290 milijonov dinarov in je za malo Srbijo silna vsota. — Turško ministerstvo pobira šila in kopita, toda nihče ne mara na njih stole se vresti. Uzrok je za to pomanjkanje „drobiža“. Po vrhu pa so še nemiri zdaj v evropskih, zdaj v azijskih pokrajinah, ni torej čuda, če si dve-trikrat človek premisli, predno

prime za krmilo vlade. — Tudi Rusom delajo denarne razmere preglavico, to pa posebno za to, ker se ustavljajo nemški denarni možje ruskim dolžnim pismom. Mogoče, da potisne to Rusijo še bližje k Franciji. — Nemška vlada ima vedno dela z Alzasijo in Loreno. Prebivalstvo še bojda vedno gleda nazaj v Francijo ter ne mara nemških pikelj. Nemci pa bi radi vse, kar še ondi diši po francoskem, odpravili, to pa menimo, da včasih prenašlo, včasih preoholo. — Na Belgijskem bi radi vpeljali splošno vojaško dolžnost, kakor jo imamo mi, poslaniška zbornica pa je dotično postavu zavrgla. Sedaj je za voljo tega velika jeza pri generalih in kažejo tisto že očitno. Mogoče, da še postava vendar-le obvelja, kajti tudi kralj je za-njo. — Kakor je podoba, pride kmalu za Irsko nova doba ter ne pride kazenska postava zoper nje v veljavo. Gladstone, ki je Irsem prijazen, se že pripravlja, da vzame iz nova vlado v svoje roke. Da bi le k malu! — Francoska vlada ima slej, kakor prej z generalom Boulangerom svojo težavo. Da držé z njim višji generali, to se zna, toda še je tudi treznih ljudi ondi, in ti ne želé prenašle vojske z Nemčijo. Ako obvelja Boulanger, potem ne bode dolgo do krvave vojske. — Sv. Oče v Rimu so vedno za to, da dobi po vseh državah sv. cerkev mir in potrebno veljavo, tedaj tudi v Italiji, ali svojim pravicam se ne smejo odreči. Tedaj pa tudi sprava z Italijo ni mogoča, dokler jim ona ne povrne dežel, katere jim je vzela s silo. Za to pa še sedaj ni veliko upanja. — Na Kreti je sedaj sopet mir in je Turčija priznala kristjanom več imenitnih pravic. — Gledé Egipta začenja se novo pogajanje Turčije in Anglije, no uspeha bode pa nazadnje ravno tako malo, kakor ga je bilo doslej. Kjer ni poštene volje, mlati se le prazna slama.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Bilo je enkrat v pustnem času, ko pride gospod župnik iz gorá prav lačen domú. Mimgredé se oglasi v kuhinji, jeli že obed pripravljen. „Precej bo! gospod župnik, je djala kuharica. Tam v ponivi se peče lep kapun, tolst da je kaj, za štirikrat ga imajo dosti. Gospod N. vam ga je podaril. Kruh in vino že čakata na mizi; samo po vode še stopim, potem pa takoj dam obed“. Med tem, ko gre hišinja po vodo, prestopi prag uboga, jako nevoljna in siromašna ženka. „Moj mož in jaz gládú pogineva, gospod župnik, in naši otroci nimajo trohice kruha“, tako je beračica tožila.

„Zaupaj hči; kdo bo pa precej obupal, saj imamo predobrega Očeta v nebesih, ki vé, da

nam je slehern dan živeža treba". Ko je vse žepe preiskal, porine ženkici nekoliko grošev, vreže ji prav veliki kos kruha in jej izroči steklenico vina. Beračica se zahvali in se hoče posloviti. „Malo še počakaj! zakliče župnik; zakaj bi pa vi ne imeli enkrat prav — mastne nedelje“. Precej potegne kopuna iz peči, ga zavije v papir in jej ga da, rekoč: „Dobro ga v predpasniku skrij, in glej, da jo prej ko slej pobrišeš“. Ko je beračica namenila skozi vrata, ki so k studentu držala, upije župnik: „Za Boga, ne skozi ta vrata, tukaj bi sovražnika srečala“.

Nekoliko trenutkov pozneje donese kuharica vode; danes je bila sama s seboj jako zadovoljna, ker je izredno dobre reči pripravila za mizo.

„Le brž daj!“ reče župnik nekoliko osorno, in se poda v obednico. Zdaj nastane v kuhinji krič, kakor bi Turki šli. „Kapun, kje je kapun? nekdo mi je kapuna odnesel! gotovo ga je mačka nesla!“ Župnik se skrivoma smeje, in gre gledat, kaj je novega v kuhinji. „No pa pusti, je pomirjal hišinj, bodeva pa, če je prav pust danes, s sirom zadovoljna“.

Pa kuharica se ni dala tako s kratka vtišati. Po kuhinji je letala, vsaki kot je preiskala in za vsaki škaf je pogledala, kapuna pač ni bilo. Zdaj se prikaže mačka na pragu, katero je menda tudi želodec opominjal, da bode že okoli poludne. Mačka vzdigne rep, mačka pač drugače prositi ne vé, in se polna dobre nade približuje kamenu.

„Oho, bes ti mačkinji!“ in prišla je za veslico, da jo pobije.

Da je rešil nedolžno mačko, se je zdaj župnik moral obtožiti svojega greha. „Pusti mačko, je zaklical, jaz sam sem kapuna nekomu podaril. Donesi mi sira!“

Lurškemu župniku pri obedu še nikdar ni tako dišalo, kakor tisti pust.

(Dalje prih.)

Smešnica 30. „Franca“, vpraša učitelj deklico v šoli, „koliko imajo tvoja mati, če imajo v žepu dvekrat dva krajcarja?“ — „Ne veliko“, odreže se Franca naglo.

Razne stvari.

(Visoki gost.) Mil. g. dr. Jožef Kahn, Krški knezoškof, so bili zadnji petek in soboto pri Njih ekselenciji, mil. knezu in škofu našem, v gostje ter so si ogledali naše bogoslovje, dijaško semenišče in prostorije čč. šolskih sester. V soboto pa so se potlej odpeljali v Ljubljano.

(Okr. odbor.) Načelnik v okr. odboru Slovenjegraškem je g. J. Rogina, posestnik pri sv. Martinu in njegov namestnik je g. dr. F. Hrašovec, odvetnik v Slov. Gradcu.

(Okr. zastop.) Dne 20. julija je volil okr. zastop v Brežicah okr. odbor in je g. Ig. Žnidaršič, lekar v Brežicah, načelnik, gosp. Gust. Delcott, trgovec v Brežicah, pa njegov namestnik. Odborniki pa so ti-le gg.: grof Ig. Attems, graščak, dr. Guido Srebre, odvetnik v Brežicah, baron Alfr. Moscon, graščak v Pišecah, Vincenc Sorčič, posestnik v Kapelah in Janez Janežič, posestnik v Brežicah. „D. W.“ je z njih večino zadovoljna.

(Zvesta straža.) Nadvojvoda Albrecht maršal c. kr. vojne, je prišel zadnji ponedeljek v Naboret ob italijanski meji. Ko je hotel ogledati si tamošnjo trdnjavo, pride do prve straže. Vojak nadvojvodi „salutira“, a ne pusti mu iti naprej. Nadvojvoda se nasmehne ter pové vojaku, kdo da je, a tudi sedaj ga vojak ne pusti v trdnjavo. Nadvojvoda pohvali vojaka ter odide.

(Novo kopališče.) V nedeljo, dne 24. julija so odprli v Mariboru novo občinsko kopališče. Priredili so ga v Dravi malo pod novo brvjo.

(Nesreča.) J. Romih, posestnik pri Brežicah, si je privezoval žrd na vozu sena. V tem pa izgubi ravnotežje ter pade z voza na glavo. Mož ni več ustal, ker si je vrat vlomil.

(Tatvine.) Fil. Zalevski, je bil pri c. kr. pošti na Dunaju 151.000 gld. ukradel ter je z njimi hitel v Ameriko. Dobili so ga pa v roke, še prej, ko je stopil na suho pri New-Yorku. Blizu dva meseca se je skrival na Dunaju in še le potem je oblekel ženska oblačila ter skoro, da srečno utekel rokam pravice. C. kr. pošta ima kacic 20.000 gld. škode.

(Mišnica.) V hudih bolečinah je umrla uni den A. Poplatnik, 21 let stara kmečka dekline v Savcih. Vzela je bila mišnice ter si je z njo končala mlado življenje. Kaj jo je v to privedlo, ni znano.

(Požar.) Mlin. Fr. Lorenčiča v Dravi pri Ptujju je dne 16. julija zgorel. Bila je velika nevarnost za most, ko bi bil goreči mlin do njega priplaval.

(Toča.) Zadnjo soboto je zadela več krajev na Malem Štajarju huda toča. Kar smo mi izvedeli, zadela je v Savinjski dolini župnije Nazarje, Braslovce, sv. Jurij, sv. Peter, sv. Pavel, Zalec, Reko, Trbovlje; za tem sv. Jurij pri Celju, Šmarje, sv. Križ in Rogatec; tudi na Ptujskem polju pri Cirkovicah je bila.

(Črm ali prisad.) Na Črešnjevcu je nastala kužna bolezen pri živini, črm ali vranični prisad. Več ljudi, ki so meso zaklanega vola jeli, je vzbolelo in nekaj jih je že tudi umrlo. Sejem v Slov. Bistrici je odložen.

(S črešnje.) Mati mežnarja pri sv. Tomažu, priletna ženka, zlezla je bila na črešnjo, toda zmotilo se ji je ter je padla z dreva in se je pri priči ubila.